

Řízené čtení

O lišce a kohoutovi Josef Bruner

1. část

Kokrhá kohout na vysokém stromě.

„Jaký to báječný oběd, škoda, že na něj nedosáhnu,“ olizovala se liška. „Nedosáhnu, ale však on ten oběd přijde sám ke mně do kuchyně.“

2. část

„Ach, nikdy jsem neviděla tak krásného ptáka,“ úlisně obcházela okolo stromu, „a jak nádherně zpívá, kdybych tak mohla ten zpěv slyšet zblízka. Nemohl byste laskavě slézt dolů?“

3. část

„Milá liško, tam dole spí můj kamarád. Kdybys ho probudila, zazpíval by ti mnohem krásněji.“

Tak on je tu ještě jeden kohoutek, a přímo u mé tlamy, pomyslí si liška a jako velká voda se hrnula do křoviska.

4. část

Tam však spal velikánský hafan a hned vrr haf haf, vyrazil lišce po hrdle. Pádila liška do blízkého lesa, až se za ní prášilo.

5. část

„Jaký to nádherný hlas, a ty ho neposloucháš,“ volal za liškou kohout, ale ta uháněla, jako by jí v patách hořelo, protože písnička, která se líbí kohoutovi, pranic se nezamlouvá lišce.